

Er werden woorden gewisseld die ik niet begreep.
Nogmaals werden mijn gevoelige plekken betast en
bekeken.

Opnieuw baarde me een zucht grote zorgen.
Voorzichtig belandden mijn voeten weer op de
grond.

Uit het gesprek dat volgde begreep ik dat dit niet
mijn laatste bezoek hier zou zijn.

Met een afwezige blik schokte ik door de
spreekkamer heen.

In mijn ooghoek zag ik nog net hoe de kat naar me
blies.

De wind waaide door mijn haren. Ik snoof de
warmte diep in mijn longen naar binnen.

In de auto was het bijzonder stil. De rit naar huis
leek veel langer te duren.

Bij thuiskomst nodigde mijn deken mij uit om even
uit te rusten.

Uren later werd ik nog even wakker gemaakt om
mijn behoefte nog even te doen voor de nacht zou
invallen.

Een paar druppeltjes verlieten mijn lichaam.

Vergeefse moeite, ging er door me heen.

Morgen is misschien alles anders.....